

אפה, לא נמסר לגלות. זיווג אותו עולם נעשה פרי יותר מפרי שנעשה בעולם הזה. בזיווג שלהם, בזיווג אותו עולם, בערגה שלהם כאחד, כשהנשמות נדבקות זו בזו, עושות פרות, ויוצאים אורות מהם ונעשים גרות. והם הנשמות לגרים המתגירים, וכל אלה עולים להיכל אחד.

ובשמתגיר גר אחד, פורחת מאותו היכל נשמה, ונכנסת תחת פנפי השכינה, ונושקת אותה, משום שהיא פרי הצדיקים, ושולחת אותה לתוף אותו גר ושורה בו, ומאותו זמן נקרא גר צדק. וזהו סוד הכתוב, (משלי יא) פרי צדיק עץ חיים. מה עץ החיים מוציא נשמות, גם צדיק פרו עושה נשמות.

ראש הישיבה אמר, כתוב (בראשית יא) ותהי שרי עקרה אין לה ולד. ממה שאמר ותהי שרי עקרה, איני יודע שאין לה ולד? מה זה אין לה ולד? אלא כף אמר ראש הישיבה, ולד לא היתה מולידה, אבל נשמות היתה מולידה בהתדבקות ערגה, שאותם שני צדיקים היו מולידים נשמות לגרים כל אותו זמן שהיו בחרן כמו שעשו צדיקים בגן עדן, כמו שכתוב (שם יב) ואת הנפש אשר עשו בחרן. נפש עשו ודאי.

תדי רפי שמעון, אמר ליה ההוא גברא, אי רפי, מה אימא לך, בכל ריש גרתי ושבתי ומועדייא וזמנייא, אותם זכרים עולים להראות לפני המלך הקדוש, זכרים ולא נקבות, כמו שנאמר (שמות כג) יראה כל זכורך. וכשחוזרים, חוזרים בכמה דברים חדשים, ומחזירים דברים לפני ראש הישיבה.

יום זה החזירו דברים חדשים,

עלמא, אתעביד איבא (דף קס"ח ע"א) תיר, מאיבא דאתעביד בהאי עלמא. בזיווגא דלהון, בזיווגא דהווא עלמא, בתיאובתא דלהון פחדא, פד מתדבקן נשמתין דא עם דא, עבדי איבין, ונפקי נהורין מנייהו, ואתעבדי שרגין. ואינון נשמתין, לגיורין דמתגירין, וכל הני עיילין להיכלא חדא.

וכד מתגירא גיורא חדא, פרחא מההוא היכלא נשמתא, ועאלת תחות גדפחא דשכינתא, ונשקת לה, בגין דאיהו איבא דצדיקייא, ומשדרת לה לגו ההוא גיורא, ושראת ביה. ומההוא זמנא, אקרי גר צדק. והיינו רזא דכתיב, (משלי יא) פרי צדיק עץ חיים. מה אילנא דחיי אפיק נשמתין, אוף הכי צדיק, איבא דיליה עביד נשמתין.

רב מתיבתא אמר, כתיב (בראשית יא) ותהי שרי עקרה אין לה ולד. ממאי דאמר ותהי שרי עקרה, לית אנא יודע דלית לה ולד, מאי אין לה ולד. אלא הכי אמר רב מתיבתא, ולד לא הות מולדא, אבל נשמתין הות מולדא באתדבקותא דתיאובתא, דאינון תרין זפאין הוו מולדיי נשמתין לגיורי כל ההוא זמנא דהוו בחרן. כמה דעבדין צדיקייא בגן עדן. כמה דכתיב, (בראשית יב) ואת הנפש אשר עשו בחרן, נפש עשו ודאי.

תדי רפי שמעון, אמר ליה ההוא גברא, אי רפי, מה אימא לך, בכל ריש גרתי ושבתי ומועדייא וזמנייא, אינון דכורין סלקין לאתחזאה קמי מלפא קדישא, דכורין ולא נוקבין, כמה דאת אמר (שמות כג) יראה כל זכורך. וכד אהדרן מהדרן בכמה מלי חדתין, ואהדרן מלין קמי רב מתיבתא.

יבא דא אהדרן מלין חדתין קמי רב מתיבתא,